

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De Spiritu sancto quod amor patris & filij propriè dicitur, cum sit in Trinitate amor qui est Trinitas, sicut verbum propriè dicitur sapientia, & tamen tota Trinitas dicitur sapientia A. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ratio est: quia sine utroq; neutrum est, utrumq; ergo
sine interuallo sui est.

Argumentatio heretici.

P

Sed inquiet hereticus. Omne quod natū est, nō semper fuit: quia in id natū est ut esset. Nemo ambigit quin ea, quæ in rebus humanis nata sunt, aliquid non fuerint. Sed aliud est ex eo nasci, & semper nō fuit: aliud est ex eo natum esse, & semper est. Ibi nec semper fuit, qui pater est: nec semper pater est: & qui non semper pater est, non semper genuit: ubi autem semper pater est, semper filius est. Quod si semper Deo patri proprium est, & semper est pater, necesse est filio semper proprium esse quod semper est filius. Quomodo ergo cadet in intelligentiam nostram ut non fuerit semper, cui proprium est semper esse quod natum est? Natum ergo unigenitum Deum confitemur, sed natum ante tempora, nec ante esse quam natum, nec ante natum quā esse, quia nasci quod erat iam, non nasci est, sed seipsum demutare nascendo. Hoc autē humanum sensum & intelligentiam excedit mudi, non hoc capit ratio humanæ intelligentiæ, sed prudentiæ, fidelis professio est.

*Responso
Hilarii lib.
12 fere con-
t. nuo, supra
dicto.*

*Ibid. paulo
inferius.*

Ibid. inferius

HIC DE SPIRITU SANTO AGITVR

& prius quod sit amor patris & filii, dicitur.

DISTINCT. X.

A

NUNC post filii æternitatem, de spiritu sancto quantum Deo donante videre conceditur, differamus. Spiritus sanctus amor est siue charitas, siue dilectio patris & filii. Vnde August. in decimoquinto de Trin. lib. ait, Spiritus sanctus nec patris est solius, nec filii est solius, sed amorum: & ideo communem qua in unicē se diligunt pater & filius, nobis insinuat charitatem.

*Aug. in
principio
tom. 2.*

Quod

Quod Spiritus sanctus propriè dicitur: & tamen
Trinitas sit dilectio.

JOANNE autem in epistola canonica ait, De
charitas est nō dixit, Spiritus sanctus charitas est,
x. Ioan. 4.6.

quod si dixisset, absolutior esset sermo: & nō par-
ua pars questionis decisiva: sed quia dixit, Deus cha-
ritas est, incertum est, & ideo querendum est, v-

Exod. ca. 17. trum Deus pater & caritas filius, an Sp. sanctus:
paulo ii. fe- at Deus ipsa Trinitas, quia & ipsa nō tres dīi, sed
rius. vnum est Deus. Ad hoc Aug. in eodem libro ita di-
cit. Nescio cur sicut sapientia & pater dicuntur, &
filius, & Spiritus sanctus, & simul omnes nō tres
sed una sapientia: nō ita & caritas dicatur pater
& filius, & Spiritus sanctus, simul omnes una cha-
ritas. Non ideo tamen quisquam nos inconuenie-
ter estimet charitatem appellare Spiritum san-
ctum: quia & Deus pater, & Deus filius potest cha-
ritas nuncupari, sicut proprie verbum Dei etiam
sapientia Dei dicitur, cum & pater & Spiritus san-
ctus sit sapientia.

*Ibid. paulo
inferius.*

Sicut verbum Dei proprie dicitur sapientia, & tamen tota
Trinitas dicitur sapientia: ita & Spiritus sanctus pro-
prie dicitur caritas: & tamen pater & Filius
& Spiritus sanctus dicitur caritas.

Si ergo proprie aliquis horum trium caritatis
nuncupari debet, quis aptius quam spiritus sanctus?
*Aug. eodem
lib. ca. eode
continuo.* ut scilicet in illa summa simpliciique natura nō sit aliud
substantia, & aliud caritas: sed substantia ipsa sit
caritas, & caritas ipsa sit substantia, sive in pa-
tre, sive in filio, sive in Sp. S. & tamen Sp. S. proprie
caritas nuncupatur. Ecce his verbis aperte dicit
Aug. quod in Trin. caritas aliquando refertur ad
substantiam, quae communis est trium personarum &
tota in singulis: aliquando specialiter ad personam
Sp. Sanct. sicut sapientia Dei aliquando pro sub-
stantia divina: aliquando pro filio proprie accipi-
tur, & hoc in multis fieri reperitur.

Exemplis